

amter og kommuner. Det kan jeg godt forstå, for her har regeringen virkelig et problem.

Jeg tror, at mange mennesker har haft en forventning om, at der med den nye regering ville komme et løft på velfærdsområdet. De havde en forventning om, at denne her regering ikke ville være bundet af den politik, som den tidligere regering havde ført. Næh, den ville være langt bedre for velfærdspolitikken.

Og der er folk jo blevet skuffede. De kan jo se, at deres hverdag jo ikke er blevet bedre. Sygehuse har jo ikke forbedret sig. Der er stadig væk mange lange ventelister, stadig væk store problemer. Der er stadig væk de vanskeligheder på ældreområdet, der har været hele tiden. Og derfor har statsministeren og har denne regering et meget stort problem på dette her felt.

Hvad gør statsministeren så? Han går ind i en stor debat omkring 2010-redegørelsen, og så siger han: Det er jo den tidligere regerings politik, vi i virkeligheden fører, og derfor kan det ikke være rigtigt, at vi bliver kritiseret for det.

Nu er vi ikke forpligtet af den tidligere regerings 2010-redegørelse. Det er så én ting. Men ærlig talt, tror statsministeren ikke, at de mennesker ude omkring, der er utilfredse med sygehuse, utilfredse med daginstitutionsnedlæggelserne, utilfredse med folkeskolen, er flintrende ligeglade med, om det var den tidligere regering eller den nuværende regering, om det er 2010 eller ikke 2010, som er årsag til det her? Der er tale om mennesker, og de der bogholderargumenter er jo helt, helt ligegyldige i forhold til de mennesker.

Jeg synes, statsministeren skulle forholde sig til virkeligheden. Jeg ved godt, at han har travlt med at rejse rundt i verden. Han er mest på de bonede gulve i øjeblikket, og held og lykke med det, der er meget at se til, og vi håber alle på en god udvidelse af EU. Der er meget at se til. Han er meget i et lille jettfly, har jeg forstået på det hele, men så burde han måske nok stikke piben lidt ind i forhold til, hvad der sker i det danske samfund. Han befinder sig ikke meget i det danske samfund. Han er andre steder i øjeblikket, statsministeren. Og virkeligheden for mange mennesker er altså helt, helt anderledes end det, der bliver beskrevet af statsministeren.

Så siger han, at det ligger i aftalen med amterne og kommunerne, at der skal gives en høj prioritet til de svageste her i samfundet. Det er decideret forkert. Lad mig citere en enkelt passus fra aftalen – det er i det her tilfælde med Amtrådsforeningen: »Udgifterne på amternes del af

det sociale område er i de senere år steget meget betydeligt. Der er enighed om, at der med udsigten til et mere begrænset råderum er et behov for en opbremsning af den hidtidige udgiftsvækst.«

Er det udtryk for en opprioritering, en høj prioritet på det område? Vel er det ej. Det er en legitimering af en nedprioritering på området. Det ligger i aftalen med regeringen. Det er jo i allerhøjeste grad derfor, amterne føler, de kan gå i gang med at prioritere ned på det sociale område, fordi de har fået denne her passus med i aftalen, hvor regeringen i realiteten giver dem carte blanche til at gå med.

Og det er notorisk forkert. Jeg ved, statsministeren også sagde det i fjernsynet forleden dag. Jeg ved, han sagde det i åbningstalen, at det ligger i aftalen, at man ikke må skære ned på det sociale område. Nej, det er forkert. Tværtimod ligger det i aftalen, at der er en mulighed for, at man kan begynde at skære ned. Og det synes jeg er vigtigt at vi får slået fast. Men under alle omstændigheder forstår jeg godt, at regeringen har et problem. Jeg synes måske, at den besvarelse, der kom, for de fleste almindelige mennesker var rimelig uforståelig.

Kl. 22.20

Så havde statsministeren nogle betragtninger til undertegnede. Han havde endda taget tid på, hvornår jeg sagde, at der var tale om et perverst menneskesyn, når man sætter arbejdsløses børn bagest i køen, når disse børn skal have en plads i en daginstitution. Ifølge statsministeren var der tale om nogle meget stærke betragtninger. Muligvis. Han sagde endda, jeg havde tabt hovedet. Det ved jeg nu ikke.

I hvert fald kan jeg konstatere, at bemærkningerne ganske, ganske tydeligt ramte statsministeren. Og det kan jeg godt forstå. Det kan jeg godt forstå. Alle de der bortforklaringer, der ligger i det her, både i besvarelsen i dag og som jeg også hørte det i radioen i tirsdags, hvor det kom frem, at hvis de pågældende arbejdsløse havde problemer, så måtte man jo se på det, og det måtte man finde en løsning på, og jeg ved ikke hvad – jeg forstår godt, man har problemer med det. For det er overmåde utiltalende, at fordi man er arbejdsløs, så skal ens børn have en dårligere behandling i forhold til at kunne få en plads i en daginstitution, og det er det, det her drejer sig om.

Og når jeg siger, at det er udtryk for et perverst menneskesyn, så skyldes det, som jeg har sagt tidligere i dag, at man vurderer mennesket